

Spørgsmaal om at opfatte dens egentlige juridiske Character. Det lader sig ikke nægte, hverken ved at paaberaabe sig Theorie eller Praxis, at Skiftebehandlingen virkelig har en reen judiciel Character; det lader sig ikke bestride og kan ikke beskrives ved de Grunde, som den ærede Rigsdagsmand før Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) nyligen har anført. Han bemærkede i saa Henseende, at naar vi see hen til nogle Rjbstæder, ville vi finde, at det ikke er Byfogden alene, der har med Skifteforvaltningen at gjøre, altsaa ikke den Mand, som egentlig har den dømmende Myndighed, men at ogsaa Magistraten deeltager deri. Men, vil jeg spørge, vil da den ærede Rigsdagsmand ikke betragte Provsteretten som en Ret, fordi deri sidder en geistlig Mand, eller vil han ikke betragte Landemødet, som er Overdommer i disse geistlige Sager, som en Ret, fordi den bestaaer af Stiftamtmanden og Biskoppen? Kan da den Omstændighed, at der er en Magistratsperson, som behandler Skiftevesenet i Forbindelse med Byfogden, gjøre, at den Virksomhed, som Lovgivningen har henviist til disse Personer i Forening, skulde ophøre at have sin egentlige judicielle Character? Det lader sig ikke paastaae, det vedbliver, uanset dette, at være, hvad det i Lovgivningen er opfattet at være, en egentlig judiciel Handling. Der er heller ikke fra andre Sider Noget, der skulde vise, at det ikke havde denne Character; det er stærkt indflettet mellem hinanden og man vil ikke kunne paavise, hvor det Administrative hører op og det egentlige Dømmende kommer til at begynde. Men det, som jeg nærmere skal dvæle ved, er selve Lovudkastet, saaledes som det er affattet af det ærede Mindretal. Jeg skal ganske forlade Hensynet til, hvorvidt det nu kunde være ønskeligt, som det blev bemærket af det ærede Mindretal, at gjøre Forsøg paa at bringe den store Reform igang med Hensyn til Rjøbenhavn, og jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning derved, at naar den ærede Rigsdagsmand troer, at der er givet en Anviisning paa at gjøre det, fordi man nu i Lovudkastet til en Omordning af Rjøbenhavns Criminal- og Politivet er kommen ind paa en saadan Adfikkelse, troer jeg rigtignok, at han feiler. Et er, at man ved at omordne Rjøbenhavns

Criminal- og Politivet kommer ind paa den Del, som man maa komme ind paa, da det Helt ellers ikke har Noget at betyde, fordi det er den egentlige Kjerne at faae den dømmende Myndighed tagen bort fra det executive Politi, men deraf kan man ikke slutte, at man nu ogsaa i dette Lovudkast skulde finde en Opfordring til at tage fat paa en Omordning af Skiftevesenet, hvorved man kom til at gjøre det første Skridt til Uyldestgjørelsen af Grundlovens § 76. De første Skridt — ja, jeg kan ikke tilbageholde den Ytring, at netop disse første Skridt, saaledes som de foreligge i Mindretallets Lovudkast, forekomme mig at være af en saadan Bestaafenhed, at de sandelig forøge Betænkelseheden ved nu gennem denne Lov at gjøre et Forsøg paa at gjøre det første Skridt til en saadan Omordning. Idet jeg siger dette, tager jeg først Hensyn til den Deel af § 2, som bestemmer, at bemeldte Skiftecommisfairs ikke skulde have nogen dømmende Myndighed. Ja, det er ganske vist en Paavikning af, at nu er Adfikkelsen værfat mellem det Administrative og det Dømmende, men det er ogsaa kun en almindelig Sætning, hvorigenem Grundtanken bliver udtalt, da der i Lovudkastet mangler enhver Anviisning til, hvorledes man da skulde gennemføre Tanken i dens Anvendelse; thi det er i saa Henseende ikke nok at sige, at Skiftecommisfairs ikke skulde have dømmende Myndighed, men man skal tillige vise, hvori denne dømmende Myndighed bestaaer, og hvilken Grændsen er for den Virksomhed, man saaledes vil fratage dem; thi, som bekjendt, smelter det Administrative og det Dømmende fuldstændig sammen, og for at samle det i Et, vil jeg henlede den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa, at det, hvormed Skiftebehandlingen slutter, nemlig Repartitionen, der skal affattes, er ikke Andet end en fuldstændig dømmende Virksomhed; idet nemlig Repartitionen fordeler Boets Activa mellem de Paagjældende, ligger allerede deri en dømmende Function, og man kan dog vel aldrig falde paa at ville tage bort fra Skiftecommisfionen den dømmende Virksomhed, som den udøver gennem Repartitionen. Den ærede Rigsdagsmand kan ikke være ubekjendt med, at selv om der ikke har fundet nogen egentlig